

„Tornyok akarunk lenni, hogy kiemelkedjünk a magyar lapályból”

Vass József beszéde a Mátra-kilátó felavatásánál.

Gyöngyös, szept. 1.

(Saját tudósítónktól.) A legmagasabb magyar hegyecsúc a trianoni országban a Mátra ezerlizenkétméteres orma: a Kékes-tető. A Mátra Egyesület emelt itt menedékházat és kilátótornyot, amelyet ma délelőtt avattak föl Vass József népjóléti miniszter jelenlétében, akit elkísért Dréhr Imre nemzetgyűlési képviselő is. A megye határán Okolicsányi Imre alispán üdvözölte a minisztert a vezető tisztviselők élén, majd autókon és kocsikon indultak a fenyvesekkel borított, vadregényes hegyoromnak, hol a kilátótorny aljában Bozsik Pál dr. gyöngyösi esperes-plébános, nemzetgyűlési képviselő celebrált tábori misét, melyen részt vett még Zsitvay Tibor, a nemzetgyűlés alelnöke és Tóth Béla nyugalmazott miniszter is, akik Parádról érkeztek. A mise után Bozsik esperes beszédében azt fejtette ki, hogy az emberiség folyton fölfele, a magasba vágyik. A torony, amit itt építettek és Vass miniszter nevével nevezték el, valóságos szimbólum. Ezeknek az emberi törekvéseknek, de válják szimbólumává a Mátra orma annak is, hogy Magyarország sohasem feleli el a Tátrát és a Fátrát és hirdesse azt a reményt, hogy a Mátrához a másik két hérc is visszakerül még, amikor majd ez a kilátótorny is már nem a határokon, hanem az ország szívében fog állani.

Utána Dömötör István tábori lelkész, gyöngyöshalászi plébános szavalt a saját szerzeményű alkalmi ódáját, Orosz Ernő gyöngyösi polgármester és ifj. Györfly Kálmán, a Mátra Egyesület elnöke pedig

üdvözölték a minisztert. Vass József miniszter meleg hangon köszönte meg az üdvözléseket és felszólalását így fejezte be: — Ez a kilátótorny és az itt elhangzott hazafias beszédek önkéntelenül azt a gondolatot ébresztik bennem, hogy mi mindnyájan tornyok akarunk lenni. Kisebb vagy nagyobb tornyok, akik kiemelkednek abból a lapályból, amelyben a magyarság elterült. Tornyok akarunk lenni, amelyek világítótoronyként figyelmeztetnek az ország közönségét és az egész világot, hogy Magyarország a mai sivatár helyzetébe nem akar s s nem tud belenyugodni. Kívánom, hogy ez a torony, amely fából van, de Vassnak nevezték el, acélozza és erősítse meg az egész nemzetet és tegye hatalmassá és küzdőképessé, hogy visszanyerje régi nagyságát.

Az ünnep befejeztével a társaság ebédhez ült. Izsák Gyula főispán az egybegyűlte harsány eljénzésétől kísérve a kormányzóra emelte poharát. Okolicsányi Imre alispán pedig a minisztert köszöntötte fel. Köszöntőt mondott még Gally János, a Magyar Turista Egyesület alelnöke.

A köszöntőkre válaszolva Vass József miniszter utalt arra, hogy a turisztika nemzeti szempontból igen fontos. Egyben ígéretet tett, hogy a jövőben nemcsak ő, de az egész kormány is szeretettel fogja támogatni ezt a nemes ügyet.

A felköszöntőket Ehrlich Mihály dr. beszéde fejezte be, aki a megjelenteket üdvözölve a Mátra Egyesület jelentőségét és sok évtizedes múltját méltatta.

A népjóléti miniszter délután 4 órakor automobiljában visszautazott Budapestre.

Ifju Bethlen István gróf autóbalesete a bécsi országúton

Nagy vörös Austro-Daimler gépkocsit keres a rendőrség a baleset ügyében

Ma este hét órakor jelentés érkezett a főkapitányság központi ügyeletére, amelynek alapján csakhamar az a hír terjedt el, hogy a miniszterelnök fiát, ifju Bethlen István grófot súlyos autószerencsétlenség érte. A hírek azonban túlzottaknak bizonyultak és mint megállapítottuk, csupán könnyebb természetű autóbaleset történt.

Az első hír.

Délután pontosan hét órakor megszólalt a főkapitányság központi ügyeletének telefonja és a süttői csendőrség parancsnoka jelentette Györfly Aladár tanácsosnak, a központi ügyelet vezetőjének, hogy a község határában elhúzódó országúton autóbaleset érte ifju Bethlen István grófot. A csendőrség első jelentéséből az derült ki, hogy súlyosabb természetű szerencsétlenség történt: Bethlen gróf autója összeütközött egy másik autóval és a gróf megsebesült, a másik autó pedig az összeütközés után tovább robogott.

A jelentés alapján Györfly tanácsos azonnal intézkedett, hogy a jelentés szerinti a baleset helyéről továbbrobogó autót, amely valószínűleg Budapest felé folytatta útját, amennyiben még lehetséges. Budapestre való érkezése előtt tartóztassák fel, hogy az ügyben megindíthassák a vizsgálatot. A csendőrség parancsnoka közölte, hogy az autó, amellyel Bethlen István gróf gépkocsija összeütközött egy nagy vörös Austro-Daimler-kocsi. Györfly tanácsos intézkedésére villamoson és motorkerékpáron detektívek siettek ki a budai oldalról Budapest felé vezető összes országutakhoz, valamint a bécsi és a budafoki vámhoz, azonban a késő esti órákig sem haladt át ezeken a helyeken a keresett gépkocsi, amely valószínűleg még mielőtt a detektívek megérkeztek volna, megérkezett Budapestre. A rendőrségnek azonban az a feltevése, hogy a gépkocsi hamarosan előkerül, mert valószínű, hogy az összeütközés következtében a gépkocsi megsérült, ki kell javítani, ebben az esetben az autó száma és a tulajdonos neve a rendőrség tudomására jut.

Az utóbbi jelentés.

Később azután a süttői csendőrség ismét felhívta a főkapitányságot s közölte, hogy az első hír túlzott volt és most már pontos jelentést adott az esetről. A csendőrség szerint ifju Bethlen István gróf délután félhét órakor a bécsi országúton haladt autójával Budapest felé. A fővárostól negy-

ven kilométernyire, Süttő község határában, mikor kikerült egy fordulóból, azt vette észre, hogy az utkanyarulatnál a baloldalon egy parasztszekér, mellette pedig kevés helyközzel, párhuzamosan, az ut jobb oldalán egy autó áll. Bethlen gróf látta, hogy a szekér és az autó között nem fér át a gépkocsija és hogy az összeütközést elkerülje, hirtelen fékezett. A gyors fékezés következtében a gépkocsi kereke megsusztott és az autó eleje az ut szélén álló táviróoszlophoz vágódott, úgy hogy a karosszéria teljesen összeroncsolódott. Az összeütközés azonban elég szerencsés kimenetelű volt, mert ifju Bethlen István grófnak semmi komolyabb baja nem történt.

A baleset után ifj. Bethlen István gróf elindult Pest felé, de nem volt bizonyos benne, hogy jó uton jár-e. Észrevette, hogy a kocsi előtt turistaszákkal a hátán egy fiatalember halad. Megállította kocsiját és megkérdezte az idegent, hogy helyes uton tart-e Pest felé. Az idegen németül válaszolt. Elmondotta, hogy nem ismeri a vidéket, mert Nürnbergből jön és a Fekete-tengerhez igyekszik. Dienstbier Kristóf a neve, husz éves s foglalkozása szerint asztalos. A fiatal gróf a fáradt vándorlegényt felvette kocsijába és Budapestre hozta. Budapestben Dienstbier Kristóf a főkapitányságra ment, hogy jelentkezzék. A főkapitányságon éjszakára szállást adtak neki. Ifj. Bethlen István gróf pedig a miniszterelnökségre hajtott.

Hivatalos jelentés.

A rendőrség az alábbi hivatalos jelentést adta ki:

Ifj. Bethlen István gróf ma délután félhét órakor a wien—budapesti országúton Budapest felé haladt. Amint Süttő községet elhagyta, azt vette észre, hogy közvetlenül előtte az ut bal oldalán egy parasztszekér és ezzel párhuzamosan az ut jobb oldalán egy autó áll. miután a két kocsi között nem tudott volna elhajtani, hirtelen fékezett. A fékezés következtében a kocsi megsusztott, az ut oldalán lévő táviróoszlophoz vágódott, úgy hogy karosszériája összetört. Ifj. Bethlen István gróf teljesen sértetlen maradt és gépkocsijával tovább folytatta útját Budapest felé.

Ujra garázdálkodnak az aszfaltbetyárok.

Védelmet a nőknek.

A rendőrség fontos szerepe.

A budapesti utca egyre bizonytalanabbá válik tisztességes nők számára. Nemrégiben szótartottuk az aszfaltbetyárságnak egy új fogását: az autón való betyárkodást. Ámde a régi, közönséges utonállásnak híve is még mindig túl nagy számban vannak Budapesten. A tisztességes nők megtámadásának egész sora történik meg, amely nem kerül nyilvánosság elé. Ma azonban egyszerre két megbotránkozott eset is teszi szükségessé, hogy a történetről való tudósítás mellett az aszfaltbetyárság kérdésével még egyszer, bár csak röviden foglalkozunk.

Ami mind a két esetben feltűnik, az nem a bárdolatlan, durvalelkű támadók viselkedése, ezt már megszoktuk. A meglepő és sajnálni való a rendőrségnek lanyha, erélytelen, vagy éppenséggel helytelen magatartása ezekben az esetekben. Kinél keressen és találjon védelmet a megtámadott nő, ha nem a rendőrnél. A magyar rendőrből megvan az a lovasias érzés, hogy az ilyen durva támadással szemben a nőt nemcsak hivatali kötelességből, hanem becsületből is megvédelmezze. Hogy ez a ma között két esetben nem történt meg, illetve helytelen irányban történt, az önkénytelenül

azt a kívánságot veti fel, hogy a rendőrség tagjai ez irányban kellő kioktatásban részesüljenek.

Az állami rendőrség egyre kiválóbban felel meg soknemű nehéz feladatának. Ahogy mi a rendőrség vezetőinek egyéniségét ismerjük, el nem képzelhetjük, hogy maguk is ne tartanak szükségesnek legénységük ily irányban való külön felvilágosítását és figyelmeztetését. Aki személyes szabadságában, önértékében, becsületében az utcán megsért valakit, az kétségtelenül legalább is kihágást, esetleg ennél nagyobb minőségű bűntetendő cselekedetet követ el. Itt nem bölcselkedni kell a rend őrének és nem jogi szószálhasogatásokat végezni, hanem magyar rendőrhöz illő energiával előállítani az illetőt, hogy eljárás alá legyen vonható és bíráját el ne kerülhesse. A magyar büntetőtörvénykönyv, ha nem is olyan, mint Angliában, vagy Amerikában a nő védelme tekintetében, még mindig nyújt módot a szigorú megtorlásra. És a magyar bíróság, mint minden időszakoként fel lépő lelki eltévelyedéssel szemben, az aszfaltbetyársággal szemben is tudja majd alkalmazni a törvényt.

Éjszakai támadás a Ferenciek-terén egy urileány ellen.

Az elmúlt éjszaka egy órakor a Magyar Távirati Iroda egyik tisztviselője, Szombathy Julia hazafelé tartott hivatalából. A Ferenciek-terén észrevette, hogy négy-öt jól öltözött fiatalemberből álló társaság követi s a fiatal emberek tolokodó módon ismeretiséget akarnak vele kötni. Meggyorsította lépteit, hogy meneküljön a kellemetlen kalandból, ezzel azonban azt érte el, hogy a társaság tagjai most már durva megjegyzésekkel illették, sőt az egyik fiatalember egyenesen hozzálépett és nyomdafestékekkel közölhetetlen kifejezésekkel rátámadt.

A szorongatott helyzetben lévő urileány ijedten s a felháborodástól könnyezve elkiáltotta magát:

— Segítsé! Rendőr! Segítsé!

Ez már az Egyetem-utca elején történt. Szombathy Julia segítségét kérő kiáltásaira a közeli kávéházból kirohant két ur, közbelépni azonban nem tartották tanácsosnak, mert jól tudták, hogy a garázdálkodó ifjak nem riadnak vissza egy kis utcai verkedéstől sem. Ők is tehát rendőrt kiáltottak, mialatt a garázda fiatal emberek a gunyos és sértő megjegyzések egész tömegével árasztották el kettőjüket is.

Nagynehezen azután előkerült a rendőr. Láttára a hős aszfaltbetyárok persze megfutamodtak, Szombathy Julia pedig, hogy ne kelljen ilyen botrányos eseményben szerepelnie, jobbnak látta, ha a rendőrhöz

Egy fiatal pár különös kalandja a körúton.

Az alább következő esetet egy olvasónk közölte velünk:

Menyasszonyommal színházban voltam egyik este. Az előadás jóval tizenegy óra után ért véget, de a kellemes időre való tekintettel elhatároztuk, hogy gyalogszerrel megyünk haza Budára.

Az Erzsébet-körúton egyszerre csak menyasszonyom figyelmeztetett, hogy két fiatalember állandóan a nyomunkban van. Hátratekinttem és láttam, hogy valóban két elegánsan öltözött fiatalember jön közvetlenül utánunk. Mivel gondolni sem mertem arra, hogy az előttem ismeretlen fiatalbetyároknak rossz szándékaik lehetnek, ügyet sem velettem rájuk, azt azonban észre kellett vennem, hogy ők viszont gunyos mosollyal mérték végig.

Mint a későbbi események is igazolják, nem tartozom a félnék emberek közé, de elsősorban azt tartottam szem előtt, hogy menyasszonyom jelenlétében nincs jogom botrányt kezdeni. Ezért, mintha mi sem történt volna, tovább folytattuk utunkat. A fiatalbetyárok felbátorodtak. Egyikük hangosan megjegyezte:

— Jó kis ty...

— Kár, hogy foglalt, — folytatta a másik. Amint ezután mondott, az annyira brutális és sértő volt, hogy magamból kikelve kirántottam karomat menyasszonyomból, szembe fordultam a vakmerően szemtelen csirkefogókkal — mert elegáns öltözködés ellenére is csak azok lehettek — és botommal bizony amúgy magyarosan végigvág- tam az egyiket.

intézett néhány felvilágosító szó után tovább siet.

Alig tett néhány lépést, a fiatalbetyárok megint előkerültek és közrefogták.

— Ugy-e, nem mertél szólni a rendőrhöz, — mondták sértő gunnyal — mert féltél, hogy bevisznek a toloncházba éjszakai csavargásért!

Az agyonhajszolt, kétségbeesett urileány idegei erre már felmondták a szolgálatot. Hangos zokogásra fakadt és ismét segítségért kiáltott.

Ebben a pillanatban ott termett egy Kálvin-tér felől jövő rendőr, az ifjak közül kettőt megfogott és igazolásra szólította fel őket. A fiatalbetyárok megmondották személyi adataikat, de egyikük még a rendőrről is rátámadt.

— Majd az apám megmutatja magának!...

Az apjával fenyegetőző fiatalbetyárról ki- derült, hogy Réthy Zsoltnak hívják, huszonhat esztendő magánhivatalnok és az Irányi-utca 15. szám alatt lakik.

A Magyar Távirati Iroda sajnálatraméltó tisztviselője ezek után elképzelhető lelki- állapotban ért haza lakására.

A minden józslésű embert felháborító botrányos esethez a bíróság előtt lesz folytatása, mert Szombathy Julia ma délelőtt bünvádi feljelentést tett a rendőrségen Réthy Zsolt és ismeretlen társai ellen az őt ért inzultus és utcai közcsendháborítás címén.

Ami most történt, az meglepetés volt számomra. Az a fiatalbetyár ugyanis, akit megütöttem, rendőrt szalasztott társát s kisvártatva meg is jelent két rendőr.

— Igazolja magát, — szólott rám az egyik. — Nagysád, maga is jöjjön ide!

El akartam mondaní a történeteket, de felbeszakított.

— Nem vagyunk rá kíváncsiak. Mutassa az igazolványait!

Mindezt olyan bántó modorban tette, hogy resteltem magam menyasszonyom előtt. Papírjaim nem voltak nálam. Meg is mondtam a rendőrnök.

— Ugy? — volt a felelet. — Akkor gyere- rünk a kapitányságra.

Tehát inzultálják a menyasszonyomat. Értendő felindulásomban azt (eszem, amif minden más férfi tenne a helyemben, s

Szép utószezon
Balatonföldváron

Központi iroda: IV., Váci-utca 56

Jogászok! Mielőtt az egyetem- beiratkoznak, saját érdeklődésben forduljanak a 10 éve fennálló Fonetikus jogi szemináriumhoz, Budapest, VII., Dohány-utca 88.

Bábo-pótkocsi legújabb típus, 5 ton- nás, golyócsapágyas, duplafékkel, új gumikkal, alig használt állapotban eladó. Hofbauer, Károly-körút 8. sz. Telefon 107-57